

द्विवेदं त्रि० द्वौ वेदावधीते वेद वा अण् तस्य लुक् । द्विवेदा-
द्विवेशरा स्त्री द्वौ वेशौ यानस्यानरूपौ राति ददाति रा-
क । लघुरथे नरबाह्यायां गन्त्यां हारा० ।

द्वित्रण पु० द्विविधो व्रणः शाक०त०। सुसुतोक्ते शरीरे आग-
न्तुके च द्विविधे व्रणे । तस्येदम् । द्वित्रणीय तदधिका-
रेण चिकित्सितादौ । द्विविधाव्रणतद्भेदेदिदानादि सुसुते
दर्शितं यथा “अथातो द्वित्रणीयचिकित्सितं व्याख्या-
स्यामः । द्वौ व्रणौ भवतः शरीर आगन्तुश्चेति ।
तयोः शरीरः पवनपित्तकफशोणितसन्निपातनिमित्तः ।
आगन्तुरपि पुरुषपशुपक्षिव्यालसरीसृपप्रपतनपीडनप्र-
हाराग्निक्षारविपतीक्ष्णोपधशकलकपालशृङ्गचक्रोपपर-
शुशक्तिकुलाद्यायुधाभिघातनिमित्तः । तत्र तुल्ये व्रण-
सामान्ये द्विकारणोत्थानप्रयोजनसामर्थ्याद्विद्वित्रणीय
इत्युच्यते । सर्वस्मिन्नेवागन्तु व्रणे तत्कालमेव क्षतोद्गमः
प्रवृत्तस्योपशमार्थं पित्तवस्त्रीतक्रियावधारणविधिवि-
शेषः सम्भनार्थञ्च समुद्यतप्रयोग इत्येतद्विकारणोत्था-
नप्रयोजनसुत्तरकालान्तु दोषोपप्लवविशेषाच्छारीरवत्-
प्रतीकारः । दोषोपप्लवविशेषः पुनः समासतः पञ्चदश-
प्रकारः प्रसरणसामर्थ्याद्युद्योक्तो व्रणप्रश्नाधिकारे शुद्ध-
त्वात् षोडशप्रकार इत्येके । तस्य लक्षणं द्विविधं सा-
मान्यं वैशेषिकञ्च । तत्र सामान्यं क्व, व्रण गालविचू-
र्चने व्रणतीति व्रणः । विशेषलक्षणं पुनर्वातादिलिङ्गवि-
शेषः । तत्र श्यावारुणामस्तनुः शीतपिच्छलात्मस्त्रावी-
रुक्चक्षुटचटायनशीलः स्फुरणायामतोदभेदेवेदनावबुद्धो
निर्गमश्चेति वातात् । क्षिप्रजः पीतनीलामः किंशुको-
दकाभोष्णस्त्रावी दाहपाकरागविकारो पीतपिङ्गकाजुष्ट-
श्चेति पित्तात् । प्रततचण्डकण्डूबुद्धः स्यूलो घनः
क्षब्धसिरास्त्रायुजालावततः कठिनः पाण्डुवर्भासो मन्द-
वेदनः शुक्लशीतसान्द्रपिच्छलास्त्रावी गुरुश्चेति कफात् ।
प्रबालदलनिचयप्रकाशः क्षणस्मोटपिङ्गकाजालोपचित-
स्तुरङ्गस्थानगन्धः सवेदनो धूमायनशीलो रक्तस्त्रावी
पित्तलिङ्गश्चेति रक्तात् । तोददाहधूमायनप्रायः पीता-
रुणामासस्तद्वर्णस्त्रावी चेति वातपित्ताभ्याम् । कण्डू-
यनशीलः सनिस्तोदो दाहस्यो रुद्धर्षः शीतपिच्छल
स्त्रावी चेति वातक्षेपभ्याम् । गुरुः सदाह उष्णः पीतः
पाण्डुस्त्रावी चेति पित्तक्षेपभ्याम् । रुक्चक्षुस्तोदव-
बुद्धः सुप्त इव च रक्तारुणामस्तद्वर्णस्त्रावी चेति वात-
शोणितभ्याम् । दृढमण्डाभो मीनघावनतोयगन्निर्गद-

र्विसर्पुष्णक्षणास्त्रावी चेति पित्तशोणितभ्याम् । रक्तो-
गुरुः पिच्छलः कण्डूप्रायः स्थिरः सरक्तपाण्डुस्त्रावी
चेति क्षेपशोणितभ्याम् । स्फुरणतोददाहधूमायन-
प्रायः पीततनुरक्तस्त्रावी चेति वातपित्तशोणितभ्यः ।
कण्डूस्फुरणचुम्बुमायनप्रायः पाण्डुघनरक्तस्त्रावी चेति
वातपित्तक्षेपशोणितभ्यः । दाहपाकरागकण्डूप्रायः
पाण्डुघनरक्तस्त्रावी चेति क्षेपपित्तशोणितभ्यः । त्रिवि-
धवर्णवेदनास्त्रावविशेषोपेतः पवनपित्तकफभ्यः । निर्द-
हननिर्भयनस्फुरणतोददाहपाकरागकण्डूस्त्रापवबुद्धो ना-
नावर्णवेदनास्त्रावविशेषोपेतः पवनपित्तकफशोणितभ्यः ।
जिह्वातलाभो रुद्धः क्षिप्रः क्षिणो विगतवेदनः सुख-
वस्थितो निरास्रावश्चेति शुद्धो व्रण इति ।”

द्विशत न० द्विगुणं शतम् । शतद्वये । पूरणे ङ । शतसंख्या-
पूरणे त्रि० ततस्तमप द्विशततम तत्संख्यापूरणे त्रि० द्वि-
शतेन क्रीतम् कन् । “शताच्च ठन्यतावसमासे पा० व्यसमास
इति विशेषणात् न ठन्यतौ द्विशतक । तत्क्रीते त्रि० द्वयोः
शतयोः समाहारः ङीप् । द्विशती शतद्वयसमाहारे स्त्री ।

द्विशतिका द्वे द्वे शते ददाति “पादशतस्य संख्यादेर्वीप्-
सायां वुन्” पा० वुन् वुञ्चलं स्त्रियामेव । द्विद्विशतदाने
द्विशत्य त्रि० द्विशतेन क्रीतम् “पणपादभाष्यताद्यात्”
पा० यत् । द्विशतेन क्रीते ।

द्विशफ पुंस्त्री द्वौ शफौ यस्य । किञ्चसुरे द्विसुरे पशुभेदे
“गौरजो महिषः क्षणः शूकरो गवयो बरः । द्विशफाः
पशवस्त्रेमे अविकृष्टश्च सप्तमः” भाग० १।०।१ “कापांश्च-
कोटजोर्णानां द्विशफैकशफस्य च” मनुः ।

द्विशरीर पु० द्वे चरस्थिरात्मके शरीरे अवयवे अस्य । चर-
स्थिरात्मके मिथुनकन्याघनुमीनरूपे राशिभेदे तेषां च
प्रथमार्द्धस्य स्थिरसन्निध्यात् स्थिरात्मकत्वं चरमार्द्धस्य
चरसन्निध्याच्चरत्वम् । द्वितनुद्विदेहादयोऽप्यत्र ।

द्विशस् कव्य० द्वौ द्वौ ददाति करोति वा शस् । एकक्रियया
द्वयोर्व्याप्तौ । “द्विशः पात्राणि संसादयति” कात्या० श्रौ०
२।१।६

द्विशाय त्रि० द्वाभ्यां शायभ्यां क्रीतम् । “द्विपूर्वाद्घञ् च”
पा० ठञ् तस्यैव “अध्यर्द्धपूर्वेति” पा० लुक् । शायद्वय
क्रीते पक्षे अण् “परिभाषान्तरासंज्ञाशाययोरिति”
पा० पयुदासादादिटडिः । द्वैशाय पक्षे यत् । द्विशाय
तत्त्वार्थे

द्विशीर्ष पु० द्वे शीर्षे अस्य । वज्रौ शब्दच० ।